

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1691-ҳадис

1691/4596 – عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ نَاسًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ كَانُوا مَعَ الْمُشْرِكِينَ، يُكَتَّرُونَ سَوَادَ الْمُشْرِكِينَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْتِي السَّهْمُ فِيْرَمَى بِهِ، فَيُصِيبُ أَحَدَهُمْ فَيَقُتُلُهُ، أَوْ يُضْرِبُ فَيُقْتَلُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ) الْآيَةَ.

1691.4596. Мұхаммад ибн Абдурраҳмон Абу Асвад айтади:

«Мадина ақлиға черик ажратилди, мен унга ёзилдим. Ибн Аббоснинг мавлоси Икримани учратиб қолдим. Унга буни хабар қилған әдим, мени бундан ниҳоятда қаттиқ қайтарди. Кейин шундай деди: «Менга Ибн Аббос хабар қилған. Айрим мусулмонлар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга қарши бўлган мушриклар ададини кўпайтириб, мушриклар билан бирга бўлган экан. Отилган ўқ келар, бирортасига тегиб, уни ўлдирап ёки уни (қилич) уриб ўлдиришар экан. Шунда Аллоҳ «Фаришталар ўзига зулм қилған ҳолдагиларнинг жонини олаётиб...» оятини нозил қилған экан».

Манба: hadis.islom.uz

